

Plebiscitna koroška manifestacija v Celju

Plebiscitni odbor se je na svoji prvi seji pretekli četrtek konstituiral sledeče: predsednik g. rav. Smertnik, podpredsednik g. dr. Rebernik, tajnik g. dr. Mejak, blagajnik strok. učitelj g. Gerlanc.

Za koroško razstavo se je izvolil poseben razstaveni odsek, v katerem so gg.: upravitelj Prekoršek kot predsednik, strok. učitelj Grašer, prof. Kovačič, dr. Mejak in odvetn. uradnik Šolinc. Manjšinski inštitut v Ljubljani je obljubil odseku podporo. Kraj in trajanje razstave še nista definitivno določena.

Koncert koroških pesmi in predavanje v soboto 11. oktobra se vršita, ker je pričakovati velike udeležbe, v veliki dvorani Celjskega doma. Koncert bo zaključila živa slika (Gospa Sveta s knežjim kamnom). Po koncertu družabni sestanek v mali dvorani Celjskega doma.

Maša zadušnica za padle koroške bojovníke bo v petek 10. oktobra, na dan 10. letnice, ob pol 8. zj. v župni cerkvi. Maše se bodo udeležila narodno-kulturna društva korporativno.

Zbor se bo vršil predvidoma ob pol 10. dopoldne na Dečkovem trgu. Ob začetku in koncu zbora bodo nastopili skupno vsi celjski pevski zbori, sodelovala bo tudi celjska železničarska godba. V ostalem ostane že objavljeni program za nedeljo 12. oktobra neizpremenjen. Pozvala se bo akademska omladina v Ljubljani, da priredi veliko manifestacijo na univerzi v Ljubljani in da inicijativo za tako prireditvev tudi tovarišem na univerzah v Beogradu in Zagrebu. Seje se je udeležil tudi delegat mariborskega odbora za plebiscitno koroško manifestacijo gospod Dobravc, ki je poročal o pripravah v Mariboru in izrazil željo, da se v nekaterih točkah manifestacije enotno postopa v dravski banovini. Prihodnja seja prireditvenega odbora bo sklicana pismeno.

Izboljšanje brzojavnega in telefonskega prometa

Pomočnik ministrstva gradbe je izdal odlok št. 48.587 z dne 8. aprila t. l., ki pravi glede pospeševanja brzojavnega in telefonskega prometa naslednje:

»Od raznih strani in iz raznih krogov se doznava, da telegrafski in telefonski promet ni dovolj hiter, da je dostavna služba počasna, da postaje niso opremljene z zadostno količino znamk, da posamezni uradniki ne grede dovolj na roke publiki in niso marljivi, koli-

kor je potrebno za hitro odpravljanje in sprejemanje brzojavk in oskrbovanje telefonskih pogovorov.

Posamezniki se pritožujejo, da pri linicah uslužbenci nimajo vedno dovolj znamk za izdajanje priznanc, in da ob takih prilikah napotijo stranke, naj se same brigajo in si nabavijo potrebne znamke. Dogaja se dalje, da službeni čas za delo (uradne ure) v postaji potече, predno si pošiljatelj brzojavke nabavi znamko, ki bi jo moral dobiti in kupiti na postaji, in da posamezni uslužbenci v tem slučaju odklanjajo sprejem brzojavk.

Nekateri grede še dalje in ne vračajo ostanka iz denarja, s katerim se plača brzojavka, nekateri zopet nepazljivo sprejemajo in odpravljajo brzojavke, neponovljene in popačene, in

izpuščajo najvažnejše besede in številke. Najpogostejši slučaji pritožb, da uslužbenci nimajo poštne znamk, odpadejo na telegrafske postaje drinske direkcije, med njimi posebno na Peč, Berane, Andrijevico, Cetinje in druge.

Ti in podobni slučaji škodijo ugledu naše ustanove, ubijajo zaupanje v njeno sigurnost, hitrost in točnost, škodujejo materijelno interesom državne blagajne in se morajo zato z vsemi sredstvi zatreti. Odločil sem se, da s hitrimi in strogimi zakonskimi merami napravim konec vsem tem nepopolnostim in da bom v vsakem ponovnem slučaju pritožbe krivce občutno kaznoval in izročil disciplinskemu sodišču.

Ta odlok je bil zelo potreben in ga pozdravljamo z zadoščenjem.

DOMAČE VESTI

d Povratek kraljice na Bled. Včeraj ob 9.30 dopoldne se je vrnila Nj. Vel. kraljica Marija na Bled z dvornim vlakom iz Han Pijeska pri Sarajevu, kjer je posetila prestolonaslednika Petra in kraljeviča Tomislava in Andreja.

d Predsednik vlade general Peter Živković se je v soboto 23. t. m. zvečer vrnil v spremstvu ministra Nikole Uzunovića z Bleda v Beograd.

d Anton Puklavac. † V petek 22. t. m. je umrl v Mariboru vinarski nadzornik v p. g. Anton Puklavac v 57. letu starosti. Podlegel je možganski kapi in pljučnici. S pokojnim Puklavcem lega v grob kremenit značaj in odlični slovenski vinarski in kletarski strokovnjak, ki si je pridobil neveljvili zaslug za moderno vinogradništvo v Slovenskih in Ljutomerskih goricah. Rojen je bil v Vitanu pri Središču. Po dovršeni osnovni šoli in gimnazijskih študijah je absolvirал kmetijsko šolo v Grottenhofu pri Gradcu ter višji vinarski in sadjarski zavod v Klosterneuburgu pri Dunaju. Nato je služboval Puklavac z velikim uspehom pri bivšem deželnem odboru v Gradcu. S svojimi sposobnostmi si je pridobil simpatij pri vseh svojih predstojnikih. Svojega odločnega narodnega in naprednega prepričanja ni nikdar prikrival. Pri deželnem odboru je posvetil svoje delo predvsem povzdigi vinogradništva in kletarstva na bivšem Spodnjem Štajerskem in objavil kot temeljit strokovni pisatelj celo vrsto strokovnih razprav in člankov v domačih in inozemskih revijah, pa tudi v našem časopisu. Po prevratu je bil imenovan za vinarskega nadzornika in ravnatelja v Mariboru. Kot žrtev strankarske nestrpnosti je bil l. 1928. kljub

prvovrstni kvalifikaciji predčasno upokojen, kar mu je zelo grenilo življenje. Pred mesecem je z veseljem prevzel uredništvo »Naših goric«, znanega strokovnega glasila Vinarskega društva za dravsko banovino v Mariboru. Pod njegovim uredništvom je izšla žal le ena številka. Antonu Puklavcu bomo ohranili časten in hvaležen spomin!

d Sedemdesetletnico svojega rojstva je praznovala včeraj v Laškem ga. Marija Pirkmajerjeva, vdova po znamenitemu narodnemu nadučitelju Pirkmajerju in mati podbana g. dr. Otmarja Pirkmajerja. Ugledni jubilatki naše iskrene čestitke!

d Desetletnica »Jutra«. Ljubljanski dnevnik »Jutro« je obhajal včeraj svojo desetletnico. Dne 24. avgusta 1920. je izšla prva številka »Jutra«.

d Velik požar pri Preserju. V petek 22. t. m. okrog pol 14. je izbruhnil v vasi Kamniku pri Preserju požar, ki je hitro zavzel katastrofalen obseg in uničil posestnikom Francu Žitku, Jakobu Reparju, Francu Lenarčiču, Jožefu Debevču, Albertu Petriču in posestnici Ivani Mrkunovi 11 gospodarskih poslopij s gospodarskimi stroji in poljskim pridelki v skupni vrednosti blizu 1 milijona dinarjev. Vas Kamnik je l. 1880. pogorela popolnoma, petnajst let pozneje pa je uničil požar skoro polovico vasi.

d Kdo hoče svež in zdrav ostati naj popije en- do dvakrat na teden pred zajtrkom kozarec naravne »Franc Jožefove« grenčice. Zdravniška poročila iz bolnišnic svedočijo, da radi pijejo »Franc Jožefovo« vodo zlasti bolni na črevesju, ledvicah, jetrih in želodcu, ker brez neprijetnih občutkov in posledic promptno odvaža. »Franc

Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

d Dunajska vremenska napoved za torek 26. avgusta: Toplo, večinomoma jasno vreme s krajevnimi nevihtami. Napoved za prihodnje dni: Sedanje vreme bo trajalo najbrže še par dni.

Iz Celja in okolice

c Koroška razstava v Celju ob 10. letnici koroškega plebiscita. Na tej razstavi naj bi se pokazali občinstvu in posebej še šolski mladini poleg grafičnih in statističnih pregledov položaja slovenske manjšine v Jugoslaviji zlasti še razni spomini iz časa plebiscita, kakor lepaki, brošure, časopisje in sl. Ti spominski predmeti so raztreseni pri raznih udeležencih plebiscitne akcije po vseh krajih dravske banovine. Prireditveni odbor za koroško plebiscitno manifestacijo v Celju prosi vse, ki posedujejo take spominske predmete, da jih po označbi lastnine dajo razstavnemu odseku na razpolago, seveda proti sigurni vrnitvi. Kdor je v to pripravljen naj obvesti o tem najkasneje do 15. septembra tajnika prireditvenega odbora g. dr. E. Mejaka v Celju. Čim se bo na podlagi došlih prijav ugotovila kakovost in število predmetov, ki prihajajo v poštev, se bo razstava sistematično uredila, nato pa določil kraj in trajanje razstave. — Odbor.

c Kinematografske koncesije za Celje. Kakor smo pred tedni poročali, so prosili vodja Mestnega kina v Celju g. F. Čeplak, kinolastnik g. I. Tomljenović iz Bjelovara in Katoliško prosvetno društvo v Celju pri banski upravi v Ljubljani za podelitev kinematografskih koncesij za Celje. Banska uprava je odklonila prošnji gg. Čeplaka in Tomljenovića, Katoliškemu prosvetnemu društvu pa je podelila vezano koncesijo samo za predvajanje kulturnih in znanstvenih filmov. G. Čeplak vodi Mestni kino dalje in ostane tu vse pri starem.

c Renoviranje vojašnice Kralja Petra. Pred dnevi so začeli temeljito popravljati vojašnico Kralja Petra na Dečkovem trgu. Sedaj renovirajo streho in zapadno fronto poslopja. Za renoviranje je bil odobren znaten znesek. Ko bo delo končano, bo veliko poslopje gotovo polepšalo sliko Dečkovega trga. Poslopje so začasno izpraznili.

c Osebna vest. Vodja ekspoziture Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Šoštanju g. Štraus je premeščen v Celje. Za vodjo ekspoziture v Šoštanju je imenovan g. Tomc iz Celja.

Sk o b é:

Prvič v Kocbekovem kraljestvu

(Dalje.)

Pograbimo za kamenje — in bombardma se prične. Toda svitek se ne gane! Ko se končno vendar osokolimo in stopimo bližje k nevarni zverini, vidimo, da je nekdo mrtvega modrasa tako lepo zvil in mu dvignil glavo.

»To junaštvo pa le lepo ohranimo zase«, je svetoval naš vodnik, »da svet ne izve, kako smo kamenjali ubitega sovražnika.«

Za ovinkom je zrastle lepo posestvo iz položnih zelenih tal. Zagledali smo lepo, belo popleskano hišo z rdečimi nagelji in zelenim roženkravtom na nizkih oknih. Pred gospodarskim poslopjem se je svetlikala mlaka.

»Poglejte no, ljudje božji!« je zopet zavpila Monika, ki so je ta dan bile same oči.

Uprli smo poglede v smer njene dvignjene ročice in kakor kralja Matjaža vojska smo obstali na mestu. Tako ljubekega prizora še nismo videli. Ponosnih, majestetičnih korakov je na-

ravnost proti nam korakala stasita kološ in vodila za sabo kakih petnajst izredno srčkanih račk, ki jih je bila nedavno izvalila iz podtaknjenih tujih jajc.

»Oh, kako krasne živalce!« je vzklikala naša tovarišica. »Človek bi se jih ne naveličal gledati, jelite, gospod Klobasa?«

»Delikatésa!« je odvrnil mladi mož. Poželjivo je tlesnil z jezikom.

»Kaj? Te ljubke stvarce božje bi vi hoteli požreti?« se je razjezila gospodična Monika.

Gospod Klobasa je pa čisto mirno pokimal z glavo.

»Nebeška jed — take le ocvrte račke! Mm — mm.«

Tedaj mi je pa poskočilo od veselja srce: Zagledal sem same ogorčene, divje obraze. »Hvala Bogu in tem prijaznim račkam: stava je dobljena! Moža bodo linčali sedaj! Nikdar več ne bo videl Ojstrice!«

Na njegovo srečo je v najkritičnejšem trenutku zopet zavpila gospodična Monika in tako priklenila na se pozornost vseh navzočih. Kakor stara, polomljena lokomotiva je zapiskala in zajavkala.

»Križani Jezus, kje je pa moja petal«

Videl sem, kako je Kocbek prebledel in namršil obrvi.

»Gospodična, to morate pa že sami bolje vedeti,« je ledeno mrzlo pripomnil. »Ali vam nisem pravil, da si preskrbite gorske čevlje, kakoršne imamo mi drugi krščanski turisti? Bog vas je dal, ali ste mislili, da pojedemo po parketih na Ojstrico?«

Kakor živ kup svetovnega gorja je padla na travo.

»Saj ne morem naprej v teh čevljih,« je viknila.

»Nazaj pa tudi ne. V tem tiči ravno tragika vašega nesrečnega življenja!«

Arnošt, kavalir, je od strani blisnil na njeno nežno, sedaj boso nožico in jo je urnih krah ubral proti hiši.

»Kraljestvo vam dam, dobri ljudje, za poštene ženske čevlje.«

Kmalu se je vrnil. V visoko dvignjeni desnici je zmagovito vihtel solidne »cipele«, ličen izdelek domače industrije.

»Pomerite, ubožica,« je velel z nekoliko narejenim sočutjem. Z največjim veseljem je gospodična Monika sprejela dragoceni dar. Kakor bi trenil, je že zaplaval njena nožica v usnja-tem bazenu izposojenega obuvala.

Ker so bili čevlji narejeni po kopi-

tu »orjaške ajdovske deklice«, so kmalu nastale nove težave v obliki mehurjev in žuljev, ki jih je na nesrečnem ženskem pedalu pričaralo trdo usnje. Naša dražestna spremljevalka je začela »humpljati« in zaostajati tako, da smo še le ob solnčnem zahodu priromali do koč...

IV.

Pero je preslabo, da bi moglo nazorno popisati občutke, ki so mi napolnjevali dušo, ko sem stal ob robu Robanovega kota v tajinstvenem, meni doslej neznanem svetu. Lahne meglice so počasi legale na uzko, prijazno dolinico. Kakor fin tenčičnik so zagrinjale veličastne, belo izprane skale pod mano. Dahnila je hladna sapica od navpičnih orjaških sten. Prijetno je pobožala mojo razgreto obličje. Oglasil se je planinski zvonec v ozadju. Bele ovčice so hitele proti staji. Bilo mi je kakor metulju, ki je ravniokar prodril skozi umetno stekane stene svoje temne ječe in planil v nebeško solnčno luč. Zdelo se mi je, da bo tudi moja duša dobila krila in se olajšana bednega telesnega ogrinjale dvignila plavajoč nad zevajoče prepade.

(Dalje.)

c Šestdesetletnico slavi danes znani municijski strokovnjak kapetan I. kl. v p. g. Makso Kovač v Celju. Jubilant je splošno priljubljena celjska osebnost. Od njegovih treh hčerk ima dr. med. Mila v Mariboru moderen rentgenski inštitut, Erna je propagatorica ritmične gimnastike, Vera si pa je kot Sokolica pri tekmarh že večkrat priborila velike uspehe. Spoštovanemu jubilaru iskreno čestitamo k 60 letnici!

Iz sočne službe. Gosp. Franjo Brečko, sodnik okrožnega sodišča v Celju, je napredoval v 4. skupino I. kategorije.

c Ekshumacije. V četrtek je prispel v Celje kot zastopnik italijanskega generalnega konzulata v Beogradu vojaški kurat don Roberto Buzzoni, da izvrši ekshumacijo kosti italijanskih vojni ujetnikov, ki so pokopani na mestnem in bolniškem pokopališču. Kurat ima s seboj avtomobil z malimi krstami. Iz Celja je odpotoval v Griže, Slovensko Bistrico in Maribor. Zemske ostanke vseh italijanskih vojni ujetnikov, kolikor niso bili že prej prepeljani v domovino, bodo sedaj položili v skupen grob sredi Ljubljanskega polja.

c Umrla je v nedeljo 24. t. m. v javni bolnici 66 letna beračica Eliza Tanškova iz Št. Lovrenca pod Prožinom. N. p. v m. l.

c Državna deška meščanska šola v Celju. Ponavljalni izpiti bodo v petek 29. avgusta, završni 30. avgusta. Pričetek vedno ob 8. zjutraj. Vpisovanje v vse razrede se vrši 1. oziroma 2. sept. od 8. do 12. dopoldne. Na novo se sprejemajo učenci, ki so uspešno dovršili 4. šolsko leto. S seboj naj prinesejo šolski izkaz ter krstni list. Ostale podrobnosti so nabite na uradni deski.

c Na državni deški meščanski šoli v Celju se vrše ponavljalni izpiti za 4. razred v torek 26. t. m., završni izpiti pa od 27. do 30. tm. in izpiti za privatiste 29. in 30. tm. Ponavljalni izpiti za ostale razrede so 29. in 30. avg. Vpisovanje se vrši 1. in 2. septembra. Vsakokratni pričetek ob 8. zjutraj. Vsa druga obvestila na razglasni deski.

c Sestanek slovenskih dijakov celjske gimnazije. Rok za prijavo k udeležbi tega sestanka poteče 1. septembra. Prosimo vse tovariše, ki se nameravajo sestanka udeležiti in preživeti nekaj prav prijetnih uric v družbi sošolcev in gg. profesorjev, da se takoj prijavijo na naslov: dr. E. Mejak, Celje, Prešernova ul. — Prireditveni odbor.

c Podružnica Osrednjega društva nižjih poštinih in brzojavnih uslužbencev v Celju bo priredila v nedeljo 14. septembra ob 16. v Sokolskem domu v Gaberju veliko ljudsko veselico pod pokroviteljstvom upravnika celjske pošte g. A. Boca. Sodelovala bo celjska železničarska godba. V slučaju slabega vremena se bo vršila veselica v Sokolski dvorani.

c Sportni dan. V nedeljo 7. septembra bo priredil gabski SK Olimp v Celju sportni dan. Na sporedu so lahkoatletske in nogometne tekme, zvečer pa bo veselica v Narodnem domu.

c Artist prof. Strohschneider bo priredil v torek 26. in sredo 27. t. m. ob 17. in 21. svoje vratolomne produkcije tudi v Celju na vrvi, ki jo bo napel med poslopjem starega okrožnega sodišča in magistratom v Prešernovi ulici v višini 25 metrov.

c Požar na Ljubečni. V petek 22. tm. okrog 21.30 se je vnel gospodarsko poslopje posestnika Vebra poleg šole na Ljubečni. Ognjeni zubli so kmalu objeli celo poslopje, ki je pogorelo s krmo, žitom in gospodarskim orodjem do tal. Na mesto požara so prispela gasilna društva iz Celja, Gaberja, Trnovlj in s Teharja. Zaradi pomanjkanja vode pa je bilo gašenje zelo oteženo. Škoda je velika. Vzrok požara še ni ugotovljen.

c Katran se je vnel. V soboto 23. tm. dopoldne se je vnel katran, ki so ga kuhali delavci v kotlu pri novi stavbi kiparja g. M. Hohnjeca v Razlagovi ulici. Delavci so sami pogasili ogenj. Alarmirani celjski gasilci so bili takoj na licu mesta, a jim ni bilo treba več stopiti v akcijo.

c Obiranje hmelja v Savinjski dolini je v glavnem končano. Obiralke hmelja se vračajo skoro vsak dan v večjih skupinah skozi Celje domov.

c Tatvina. Alojzu Kastelicu v Gaberju je nekdo ukradel v petek 22. t. m. opoldne izpred poslopja bolniške blagajne v Vodnikovih ulici s kolesa 200 Din vredno svetilko znamke »Hakel«.

c Nesrečen padec s kolesa. 18 letni posestnikov sin Franc Krevelj iz Loke pri Zidanem mostu je padel 21. t. m. med vožnjo s kolesa in se občutno poškodoval na desni rami. — Krevelj se zdravi v celjski bolnici.

c Čoln je izginil. Vrtarju g. Alojzu Zelenku je 21. tm. izginil 250 Din vreden sportni čoln, ki ga je imel priklenjenega na levem bregu Savinje v bližini Savinjskega dvorca.

c Pregled nalezljivih bolezni. Od 1. do 7. avgusta je bilo stanje nalezljivih bolezni v celjskem srezu in mestu Celju naslednje: tifuzne bolezni: v celjskem srezu ostalo od prej 5 bolnikov, na novo obolela 2, ozdraveli 3, ostali v oskrbi 4, v mestu Celju ostal 1 v oskrbi; škrlatinka: v celjskem srezu ostalo od prej 6 bolnikov, ozdravel 1, umrl 1, ostali v oskrbi 4, v mestu Celju ostala od prej 2, na novo obolela 1, ostali v oskrbi 3; davica: v celjskem srezu ostalo od prej 6 bolnikov; na novo obolela 1, ozdravel 1, ostalo v oskrbi 6, v mestu Celju ni bilo slučajev davice; nalezljivo vnetje možganov: v mestu Celju ostal 1 v oskrbi; dušljivi kašelj: v celjskem srezu ostalo od prej 5 bolnikov, ozdravel 1, ostali v oskrbi 4, v mestu Celju ni bilo slučajev dušljivega kašlja; šen: v celjskem srezu ostala od prej 2 bolnika, na novo obolela 2, ozdravel 1, ostali v oskrbi 3, v mestu Celju ni bilo slučajev šena.

Samo 42 Din
kg mešanega
čiščenega
perja!

Samo 60 Din
kg skubljenega,
čiščenega perja!

Samo 90 Din
kg sivga,
čiščenega puha!

PRODAJA
Trgovski dom **Stermecki, Celje**
Oglejte si zalogo!
Cene čudovito nizke, izbira ogromna!

c Tvrdka M. Ropas v Celju sporoča na številna vprašanja iz občinstva, da oskrbuje zaradi bolezni g. Davorina Ropasa vsa popravila in uglaševanje klavirjev njegov brat g. Ladislav Ropas, ki je istotako strokovnjak.

c Kanarček je ušel. Kdor ga najde se prosi, da ga prinese Krekov trg 6, III. nadstr. proti veliki nagradi. 624

c Izgube in najdbe. Angela Krajčeva s Ponikve je izgubila 21. t. m. v Celju hranilno knjižico Ljudske posojilnice z vlogo 9000 Din. Dne 19. t. m. so bila najdena v mestnem parku očala v rujavozelenem etuiju, 23. t. m. ob 1. ponoči pa v Prešernovi ulici svetlorumen damski klobuk in v nekem kozolcu v Zavodni v senu štirje zglavniki iz črnega blaga, obrobljeni s plavo vezeno in z veznimi podobami v sredini.

ZAHTEVAJTE
„VERO“ limonado
oranzado
POVSOD!

c »Vera« je le ena. Že od nekdaj je tako, da skuša konkurenca izpodrinuti res dobro stvar. Tako se godi tudi oranžadi »Vera«. Zato naj pazi vsak, ki naroči oranžado, da dobi res »Vero«, ki je edina naravna, brez kemičnih primesi napravljena brezalkoholna pijača. Piti po zmoti slabšo pijačo, potem pa čez »Vero« zabavljati, je krivično!

Kino

Mestni kino Celje. Pondeljek 25. torek 26. in sredo 27. avgusta: »Idealni zakon«. Kulturni velefilm, ki slika v dramatski obliki razmerje med možem in ženo. V glavnih vlogah Lil Dagover in Livio Pavanelli. Ta film na izredno zanimiv način pojasnjuje spolno vprašanje. Za mladino strogo prepovedano.

Sport

t Včerašnji sport v Celju. Včera dopoldne se je vršila na Glaziji hazenska tekma med SK Celjem in Sokolsko hazeno iz Kranja. Zmagale so Celjanke v razmerju 17:3. V prijateljski tekmi, ki se je pričela ob 17. na igrišču pri Skalni kleti med celjskim Atletik SK (I B) in SK Trbovlje (I. moštvo) so zmagali Atletiki v razmerju 4:2 (3:0). V predtekmi ob 15. je porazila mladina SK Celja mladino Atletik SK v razmerju 7:1.

t Celjski SK Olimp je gostoval včera v Ljubljani in podlegel tamošnjemu SK Grafiki v razmerju 3:1 (1:0).

t SK Šoštanj je praznoval včera 10 letnico obstoja. Ob 15. se je pričela v Šoštanju nogometna tekma med old boys SK Šoštanja in Atletik SK iz Celja. Zmagali so Atletiki v razmerju 2:1 (1:1). V nogometni tekmi, ki se je pričela ob 17. med prvima moštvoma SK Šoštanja in Atletik SK, so zmagali Atletiki v razmerju 5:1 (2:1).

Dopisi

Št. Peter v Sav. dolini. (Sokolski telovadni nastop.) Včera popoldne ob 4. je priredilo agilno Sokolsko društvo v Št. Petru v Sav. dol. na letnem telovadišču pri železniški postaji zelo posrečen telovadni nastop. Poleg domačega društva so sodelovala tudi sokolska društva iz Braslovč, Celja, Petrovč, s Polzele, iz Št. Pavla, Zagorja in Žalca. Zlasti je treba omeniti, da je prišlo iz Zagorja z dvema vozovoma čez Trojane 35 članov v kroju pod vodstvom starejšega br. Poljšaka. Javni telovadbi je prisostvovalo veliko število občinstva, zelo veliko posetnikov je bilo iz Celja. Župni delegat br. Ciril Vajt iz Celja je pred telovadbo v daljšem, temperamentnem govoru očrtal pomen in naloge Sokolstva. Po telovadbi se je zahvalil vsem sodelujočim bratskim društvom prosvetar šolski upravitelj br. Mohorčič. Telovadba je obsegala 8 točk. Nastopilo je 52 članov in 36 članic s prostimi vajami, moški in ženski paraščaj ter moška in ženska deca. Člani so nastopili tudi dvakrat na drogu in bradlji ter vzorna vrsta iz Celja na drogu in vzorna vrsta iz Braslovč na krogih. Vseh sodelujočih je bilo 169. Pri telovadbi in pri zelo animirani zabavi, ki je sledila po telovadnem nastopu, je neumorno svirala železničarska godba iz Celja. Za krasno uspešno prireditve gre zasluga predvsem društvu na čelniku br. Dagianu in načelnici sestri Koblerjevi ter ostalim vaditeljem in vaditeljicam.

Št. Pavel pri Preboldu. (Sokolska prireditve.) Sokolsko društvo v Št. Pavlu pri Preboldu bo imelo svoj javni nastop v nedeljo 31. t. m. ob 15. na vrtu br. Fr. Vedenika s sodelovanjem rudniške godbe iz Trbovelj. Vabljeni so vsi domačini in okoličani, pa tudi Celjani.

Gospodarstvo

HMELJARJEM!

Žalec, 23. avgusta.

Za jubilejno razstavo hmelja, ki se vrši dne 7. in 8. septembra v Žalcu, se je do danes zglasilo le 9 razstavljalcev z 11 vzorci. Zavedni hmeljarji Slovenije, zdramite se vendar! Prijavnice se naj pošljejo vsaj do 28. t. m. Vodstvo Hmeljarskega društva za Slovenijo v Žalcu.

Književnost

k Aleksander Neverov: Taškent. V založbi uprave »Svobode« v Ljubljani je pravkar izšla povest pisatelja Neverova: »Taškent, kruha bogato mesto«. Snov povesti je zajeta izza lakote v Rusiji, ko je ljudem na kmetih pošel kruh. Opisuje 12 letnega dečka, ki mora skrbeti za družino. Povest je napeto pisana in polna dramatičnih momentov. Prevedel jo je Iv. Vuk. Kartonirana stane 17.—, v platno vezana pa 28.— Din. Dobi se pri založnici »Svobode« in v knjigarni Tiskovne zadrage v Ljubljani, Prešernova 54.

k »Ženski list«. Prejeli smo 8. številko mesečnika za modo, zabavo in gospodinjstvo, ki izhaja že šest let v Zagrebu pod uredništvom ge. Zagorke. List prinaša mnogo ilustracij iz življenja in gospodinjstva. Modni del lista predločuje najmodnejše večerne obleke, okusne modele modernih popoldanskih oblek ter navadne male in praktične obleke za sport. Tudi otroška garderoba je izdatno zastopana. List posveča veliko pažnjo ročnim delom z mnogimi krasnimi vzorci za žensko in moško perilo v narodnem stilu. Literarni del je zelo bogat, tu najdemo med drugim krasni roman Gjura Vilovića »Triumf ljubavi« List prinaša obilo zanimivih strokovnih člankov, opis, kako se vkuhava sadje in mnogo dobrih receptov. »Ženski list« izhaja mesečno. Četrtna naročnina je 45 Din. Naroča se pri Upravi »Ženskega lista«, Zagreb, Samostanska ulica 2.

Anekdote

Bolgari so znani kot najbolj varčen narod na Balkanu. Čeprav živi bolgarski kmet morda že desetletja v mestu, ostane v svojem bistvu še vedno kmet in se stokrat premisli, predno izda kak denar. Zlasti prebivalci mesteca Gabrova, znanega po tekstilni industriji, so daleč naokrog znani po svoji varčnosti. Številne anekdote, resnične in neresnične, krožijo o njih med narodom.

Potniki vlaka, ki je vozil iz Sofije v Gabrovo, so postali pozorni na čudno postopanje starejšega sopotnika, kateremu se je videlo, da je težko bolan. Na vsaki postaji, kjer se je vlak ustavil, je namreč izstopil, planil naglo k blagajni in si kupil vozni listek do prihodnje postaje. Sopotniki so ugibali vsemogoče stvari, toda nikdo ni zadel pravega. Končno se je le nekdo ojunčil in ga vprašal: »Kam pa se pravzaprav peljete očka?«

»V Gabrovo.«

»Do tja pa je vendar še zelo daleč, zakaj pa potem izstopate na vsaki postaji?«

Da si kupim vozni listek do prihodnje postaje.«

»Zakaj pa ne kupite voznega listka kar do Gabrova?«

»Saj vendar nisem noben potratnež«, je očka ves razburjen odvrnil. »Zdravnik, pri katerem sem bil v Sofiji, mi je rekel, da sem tako bolan, da moram biti vsak čas pripravljen na smrt. In sedaj, ko ne vem, ali pridem še živ v Gabrovo, vendar ne bom vzel voznega listka kar do tja. Morebitni prevoz mojega trupla bi stal mnogo manj!«

* *

Najbolj bogat in obenem najbolj skop človek v Gabrovcu je Hadži Kočo. Nekoč je prišel k njemu neki trgovec, da ga prosi za posojilo. Zunaj je bilo tako silno mrzlo, da je celo skopi Kočo doma zakuril. Ko so se Kočo razpršili vsi pomisleki nezaupanja, je bila kupčija sklenjena. V znak veselja sta pila potem običajno črno kavo in Kočo je ponudil svojemu gostu celo cigareto. Toda, komaj jo je ta prižgal, je Kočo že planil kvišku in zavpil na prestrašenega trgovca: »S posojilom ne bo nič!«

»Zakaj pa ne, saj sva se vendar že pobotala?« je odgovoril trgovec.

»Človek, ki sedi pred pečjo in prižge svojo cigareto z vžigalico, je potratnež, ki mora kmalu propasti. Jaz pa nimam denarja, da bi ga zgubil pri takih ljudeh, kakor si ti.«

Francoski pesnik in dramatik Freydau je sedel ob treh zjutraj utrujen in slabo razporejen v neki restavraciji. Nenadoma je stopila k njemu nepoznana mu rumunska gledališka igralka in ga je nagovorila: »Kako srečna sem, gospod Freydau, da se morem seznaniti z Vami. Povsod v Rumuniji sem že igrala Vaše komade: v Bukarešti, Jašu, Černovicah, Braili itd!«

Ne da bi kaj pomišljal in se zmenil za igralko, je Freydau nato odgovoril: »Jaz Vam tega tudi čisto nič ne zamerim.«

**Kdor oglašuje,
ta napreduje!**

Kupim trgovsko hišo v Celju

Navesti je skrajno ceno. Na pretirane cene in na anonimne ponudbe ne odgovarjam. Ponudbe na upravo pod „Plačam takoj“.

KOŽELJ LADISLAV:

V Pariz!

(Po dnevniku.)

(Nadaljevanje.)

Pariz, 16. julija.

Po obedu smo si ogledali Trocaderski akvarij, ki leži onstran Seine, nasproti stolpu. Ob vходу so nas pariški tovariši opozorili na hrast, ki ga je l. 1921. zasadil ameriški general Pershing v znamenje francosko-ameriškega prijateljstva.

Podzemeljski bazeni akvarija so razvrščeni v velikem polkrogu tako, da prihaja dnevna svetloba v temne hodnike skozi vodo. V posameznih predelih vidi obiskovalec raznovrstne družine rib in drugih vodnih živali. Dasi je ta akvarij mnogo večji nego splitski, mi je vendar slednji vsled svoje izbranosti bolj ugajal. Nismo si še dobro vsega razgledali, ko nas je glas sirene opozoril, da je prispela ladja, ki naj nas popelje v St. Cloud. To pariško predmestje je znano po gradu, kjer je bil kronan Napoleon I. z Marijo Luizo.

S parnikom po Seini je vse prijetnejše in udobnejše potovati nego s tramvajem po brezkočnih predmestnih ulicah. Na obeh obrežjih reke se vrste krasne zgradbe. Vožnja nam tako prav hitro mine. V pristanu Auteuil se izkrcamo. V bližini stoji dvorec, v katerem preživlja poletje g. Marin, bivši predsednik republike, ki nas je bil semkaj povabil. Po prisrčnem pozdravu nas je gostitelj bogato pogostil. Pri zakuski je nazdravil vsem državam, katerih delegati smo bili tu zbrani. Zlasti prisrčno zdravico je izrekel Jugoslaviji, »ki jo stala vedno ob strani Francije, kadar se je šlo za interese miru!« Pri odhodu smo bili g. prezidentu vsi zaporedoma predstavljani. Prijazno nam je stiskal roke, zanimajoč se za naše razmere. Dobro pozna letovišče Bled in našo belo Ljubljano, kjer smo lani ob priliki velikih ilirskih svečanosti odkrili spomenik Neznane vojaku. Za vse se je zanimal; tudi katere šole obiskujemo in da-li imamo Francoze za profesorje francoščine.

Zvečer smo se odpeljali z avtomobili v Cinéma. Pariški tvorničar avtomobilov Citroën nas je povabil, da si ogledamo premijero nekega zvočnega filma. Mnogo navdušenega aplavza je prejela neka Parižanka, ki je tokrat prvič nastopila.

Pariz, 17. julija.

Ker smo prejšnji večer šli zelo pozno spat, smo danes nekoliko »nategnili«. Šele pozno dopoldne smo se odpeljali v licej Dury, kjer so bile nastanjene deklice. — Na tem mestu moram omeniti, da nam je pariška občina stavila ves čas našega bivanja v Parizu svoje avtomobile na razpolago. — V veliki sejni dvorani liceja nam je princesa Cantacuzène razložila, da želi Fidac osnovati mladinsko sekcijo, katere prvi člani naj bi bili mi. Ko nam je prečitela še pravila, so se vršile volitve odbora. Za predsednika je bil izvoljen mladi belgijski pisatelj, abiturijent Florimond Dirck. Po skupščini

smo se vpisali v člansko knjigo. V spomin na ta pomembni dan so nam razdelili lepa darila.

Nato smo posetili na domu predsednico Fidaca Mme Brémard. Po mali zakuski smo se odpeljali na naše poslaništvo v avenijski de Villiers. Tu nas je sprejel naš poslanik minister Spalajković. Ostal je z nami dalje časa v razgovoru, izražajoč svoje veselje, da smo se spomnili tudi svoje domovine v tujini. Zanimal se je predvsem za naše vtise ob prvem posetu prijateljske države in šumnega vele mesta. Nam je bilo zelo prijetno, da smo po daljšem času slišali zopet domačo govorico. Žal

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

97

Bil je pri Štefanski ulici, začel se je klanec, po celem telesu mu je postalo vroče, pod klobukom je imel skoro vroče. Odkril se je, brisal glavo in čelo z robcem in se oziral okrog sebe. V tem trenutku se je spomnil, kaj ga v najkrajšem času doma pričakuje in kakor bi hotel zapoditi nekaj nevidnega, kar se mu je morda že obesilo na vrat, je rekel tolažilno:

»Ne, Venceljček! Sedaj pa prav gotovo ne smeš! Moraš ostati tukaj in precej dolgo časa. Kaj pa bi Beti brez tebe počela!«

Čim je napravil dva, tri korake in je hotel iti na drugo stran Štefanske ulice, je zaslišal blizu sebe znan glas:

»Hej, hej, slikar, kam pa?«

Znan glas je bil to, toda mojster vendarle ni vedel, čegav, dokler se ni obrnil. S hitrimi koraki se mu je bližal od Štefanske cerkve tovariš Konjetop, kipar in štukater.

Obraz gospoda Kondelika se je razjasnil. Ravno ob pravem času se je pojavila ta postava, da ga reši misli, s kakršnimi je bil Kondelik zelo nerad sam.

»Glej, glej, France«, se je nasmehnil. »Kam pa ti?«

»E, hodim po Pragi kakor rjoveči lev, stara mi je ušla, šla je za krstno botro, pred par minutami so nesli to iz cerkve, do večera je ne bom videl. Saj veš, sedaj začno jesti potico in jo zalijejo s čokolado. Kam hitiš?«

S kratkimi besedami je povedal mojster Konjetopu, kaj se je zgodilo in kam je namenjen. Morda danes prileti k Vejvarovim štokrlja.

»Naj prileti torej štokrlja, toda tebi ni treba letati, Kondelik!« je zaklical Konjetop. »Vesel bodi, da si na zraku. Tebe tam ne potrebujejo. Mamico, to že.«

»Saj ona je tam«, je rekel mojster. »Torej se pomiri fant in pojdi z menoj.«

Prijel je gospoda Kondelika pod pazduho. Toda kakor bi se naglo nečesa spomnil, je obstal in rekel:

»Kondelik, dopoldne sem se ustavil pri Pokornem, na vrček plazenja, bil

le, da nisem tu našel Slovenca g. Kuharja, ker je malo poprej odpotoval v domovino.

Popoldne smo si ogledali katedralo Notre-Dame na otoku la Cité. Že v 3. stoletju je stala na tem mestu cerkev. Katedrala je poleg one v Reimsu ena najlepših umetnin gotskega sloga. Nekoliko je trpela med revolucijo, ko so podivjane množice brezobzirno razbijale kipe. Tudi svetovna vojna ji ni prizanesla. Vendar škode ni napravila veliko.

(Dalje.)

je kakor hren. Pojdiva pogledat, če ima še kako kapljico. Saj bo menda ravno v sredi.«

Mojstra Kondelika je še nekaj zadrževalo.

»Tovariš, vendar bi rad pogledal, — naša mati namreč, da boš vedel —«

Pogledal je Konjetopu v oči, ali naj pove ali ne. Štukater ni razumel, toda ko je videl Kondelika, da omahuje, je napravil resen obraz in je potrpežljivo čakal.

Mojster Kondelik se je ozrl, ako ni kje kako nepoklicano uho in je zopet premišljeval, ali naj pove ali ne. In čeprav ni bilo v okolici ničesar, kar bi bilo podobno ušesu in čeprav je zaznivala tajnost na vsak način hotela iz njegovih ust, se je vzdržal in je rekel samo:

»No, da ne bi bila mati pri mladih sama...«

Mojster Konjetop, ki je bil ogoljufan v svojem pričakovanju, je prijel Kondelika in ga je vlekel v smeri proti Ječni ulici.

»Babico bodo potrebovali, boter«, je odgovoril, »pa ne tebe. In to bodo že našli. Pojdi!«

Poslednjič se je oglasilo v mojstru Kondeliku, da ne bi smel odnehati, da se ne bi smel odtrgati od svojega pota, toda to se je oglasilo tako globoko tam nekje, s slabim glasom in brezupno... In čez pet minut sta sedela stara prijatelja pod kostanji Pokornovega vrta in pet minut nato sta stala pred njima napolnjena vrčka. Konjetop je dvignil svoj vrček, pogledal je na pivo proti solncu, obrisal s palcem rob in trčil s Kondelikom in ko je po dolgem dušku postavil vrček nazaj, so bile njegove brke kakor v volno zavite. Mojster Kondelik je napravil po njegovem vzgledu in opazil, da je danes plazenje res kakor hren.

En vrček popije, je sklenil, naj gre k vragu. Morda tudi dva, naj bo, potem vstane. Saj je Vejvari obljubil, da pride. V tem trenutku mu je prišlo nehoti na misel, da je slišal, da umirajoči včasih ne more izpustiti duše, dokler ne pride pričakovani

član družine, sin, hči, brat. Ali ni to tudi tako, kadar se kdo pripravlja, da pride na svet majhen otrok? Niti sam ni vedel. Ali bi potem delal po svoji vesti, če bi tako Pepico mudil? Torej dva vrčka kvečjemu. Za en sam vrček bi ne bilo vredno sesti. Saj je že prazen. In že davno mu pivo ni tako dišalo. Škoda, zbežati od njega. »To je kaj drugega kakor ona izletna kaluža!« se je spomnil sedaj na vse nesrečneže, katere je videl hiteti v božjo prirodo in k onim kmečkim lužam.

Morda je zakrivil pogovor s tovarišem Konjetopom, da je pozabil šteti do dveh, zakaj ko je natakar postavil predenj četrti vrček, si je obrisal mojster Kondelik brke in je rekel:

»Prijatelj, od tega se ne bova poslovala! Čimdalje bolje je.«

Po tem četrtem vrčku je naročil mojster Kondelik večerjo in je pripomnil, da je sedaj poslednji čas, da se kaj prigrizne, in ko je poskušal, ali je šesti vrček ravno tak kakor pet prejšnjih, je bil že tako mehek, da je položil prijatelju Konjetopu srce na krožnik.

»Reci, kar hočeš, prijatelj, mi bomo imeli krst!«

Pogledal je Konjetopu v oči in je pričakoval, kako bodo njegove besede nanj učinkovale.

»Saj si mi že rekel«, je spregovoril Konjetop.

»Ne, nisem še povedal«, je ugovarjal mojster z gotovo trdovratnostjo. »Pri nas bomo imeli krst!«

»Saj vem! Saj so Vejvarovi kakor vaši. Toda mislim, da morajo krstiti v svoji župnijski občini.«

»Ti si Jurček, Konjetop. Pri Vejvarovih bodo imeli krst in pri nas tudi«, je vztrajal mojster pri svojem.

»Dva krsta obenem?« se je čudil Konjetop, ki je tudi že bolj malo razumel. »Tega še nisem slišal.«

Mojster Kondelik je sklenil roki.

»Za božjo voljo, Konjetop, ti si Kitajec, da ne razumeš. Vsak bo krstil svoje. Oni svoje in mi svoje! Ali me razumeš? Nama se je po Pepici zelo tožilo — in sedaj nisva več sama.«

In ko je Konjetop slednjič razumel, je iztekel sedmi vrček na zdravje mladega Kondelika.

Ura je udarila devetkrat, ko se je mojstru Kondeliku zazdelo, kakor bi ga kdo dregnil.

»Moram domov, prijatelj, čas je že.«

Pozvonil je, plačala sta in se pred hišo poslovila. Mojster Kondelik je malo težko stopal proti svojemu stanovanju. Toda v prvem nadstropju je obstal, izbuljil oči v temo in se je spomnil.

»Za božjo voljo, saj Beti je na Vinogradih!«

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavnica
Din 50,000.000.—

Rezervni zaklad okoli
Din 10,000.000.—

Centrala: Ljubljana, Dunajska c.

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenj-gradec, Split, Šibenik, Zagreb.

Brzjavni naslov:
Banka Ljubljana

Telefon št. 261,
413, 502, 503 in 504

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije
strel vodne naprave.
CELJE, ZA KRESIJO 4.
Prevzema vsa v zgoraj navedene
stroke spadajoča dela in popravila.
Postrežba točna in solidna. Cene
zmerne. 50-7

Pristno vino in sadjevec

prvovrstne kakovosti nudi po zmernih
cenah **Prva južnoštajerska
vinarska zadruga v Celju.**

Med kot hranilo in zdravilo

(Konec.)

Izjava dr. Silvija Magnija v Pi-
stoji:

Gosp. dr. Val. Dukski, ki mi je
opisal blagodejni učinek medu pri
svojem otroku, mi je dal pobudo, da
rabim sedaj že dolgo časa kot sladi-
lo pri prehrani dojenčkov namesto
sladkorja med in sicer so se vršili
poizkusi v večjem obsegu v našem
zavodu za odgojo dojenčkov.

Priznati moram, da so bili uspehi
pri uporabi maslo-mlečnih prepa-
ratov za prehrano dojenčkov v obče
zadovoljivi. Žal so se pokazali prej
ali slej pri dojenčkih znaki, ki so ka-
zali na to, da manjka v prehrani ne-
kaj, kar bi moglo prehrano popolniti.
Ravno iz tega razloga sem nadome-
stil na pobudo zgoraj imenovanega
g. zdravnika pri umetni prehrani na-
ših dojenčkov sladkor z medom. Se-
daj morem potrditi, da se je poizkus
izborno obnesel in da so uspehi res-
nično dobri. Otroci jemljejo radi tako
umetno hrano, pridobijo na živah-
nosti in postanejo mirni. Iztrebki
so enaki iztrebkom otrok, ki se
hranijo z materinim mlekom, razvoj
je popolnoma enak razvoju do-
jenčka, ki ima na razpolago zadostno
množino materinega mleka.

Kaj vsebuje med, da je zmožen, pri-
dejan maslo-mlečnatemu hranilu, da
nadomesti popolnoma materino mle-
ko, mi je seveda neznan. Toda na
podlagi mojih obširnih poizkusov
lahko trdim, da vsebuje med one
skrivnostne snovi, ki so zmožne ne
samo ohraniti življenje, ampak po-
vzročajo rast in razvoj, vsebuje torej
iste snovi, kakor materino mleko.

Iz teh izjav je razvidno, da je
umestno pri otrocih čimbolj nadome-
stiti sladkor z medom. Opozarjamo
pa, da je pričakovati ugodnih učin-
kov le od brezhibnega medu.

Brezhibni med mora biti popolno-
ma dozorel, prost tujih primesi in
shranjen v brezhibni posodi. Jam-
stvo, da nabavljen med odgovarja
najstrožjim zahtevam, nam zamore
dati le čebelar, ki je ugledna in nad
vsakim dvomom vzvišena oseba.

Zelo priljubljen priložnostni na-
kup medu od neznanih ponudnikov,
ki ponujajo tuji in ne lastni med, ali
tudi lastni med, ki so ga pridelali
brez dovoljnega čebelarskega znanja,
škoduje ugledu medu pri občinstvu,
ker ne more taka brozga primerno
učinkovati kot zdravilo ali hranilo.

Izjava.

Jaz Gračner Katarina, pos. hči,
Medlog, obžalujem, da sem gospoda
Mirnika Franca, pos. Medlog, razžalila
z neresničnimi trditvami, prekličem
žalitive kot neresnične in se zahvalim,
da je g. Mirnik Franc odstopil od
sodnega preganjanja.

CELJE, 21. avgusta 1930.

Katarina Gračner l. r.

Stanovanje

obstoječe iz 2 sob, kabineta, kuhinje
in pritiklin, se takoj odda po ugodno
ceni. Informacije v vili Gjurgjevič,
Zagrad 36 pri Celju ali pa v upr. lista.

Dijaka sprejem na stanovanje

s celo oskrbo. Na razpolago je kopal-
nica in klavir. Vprašati Cankarjeva
cesta 10, II. nadstr. desno.

Stanovanje

meblovano, t. j. spalnica, jedilnica, ku-
hinja s pritiklinami, kopalnica, klavir,
v sredini mesta Celja, se odda s
septembrom 2 osebama. Pismene po-
nudbe naj se pošljejo pod značko
»Boljša stranka« na upravo lista.

Posestvo na Polzeli

je pod ugodnimi pogoji na prodaj.
Obstoji iz stanovanjske hiše, večje de-
lavnice (pripravne za vsako obrt oso-
bito mizarstvo), prilično 3 oralo v njiv
in 1 in pol orala gozda — vse v ne-
posredni bližini kolodvora. Pojasnila
daje Mestna hranilnica v Mariboru.

Lep lokal

pripraven tudi za pisarno, se odda
tako. Vpraša se pri Prvi hrvatski
štedionici v Celju. 2-1

Dijaka

niješolca sprejem na stanovanje z
dobro oskrbo. Klavir na razpolago. Na-
slov v upravi »Nove Dobe«. 2-2

DIJAKA

iz boljše hiše sprejme v popolno oskrbo
in vestno nadzorstvo učitelj v vili
blizu gimnazije. Naslov v upr. 3-2

NAZNANILO.

Cenjenemu občinstvu vljudno nazna-
njam, da sem prevzel obče znano

čevljarsko delavnico v Samostanski ul. št. 6

(po g. Kolšku), ki jo bom vodil samo
z dobrimi, vestnimi in točnimi močmi
ter po zmernih cenah. Ob tej priliki
se priporočam slav. občinstvu za na-
daljno naklonjenost.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kolar,
čevljarski mojster
Celje - Samostanska ulica 6

MALINOVEC

pripravljen iz aromatičnih gorskih
malin in vkuhan z čistim sladkorjem
1 kg Din 18.—

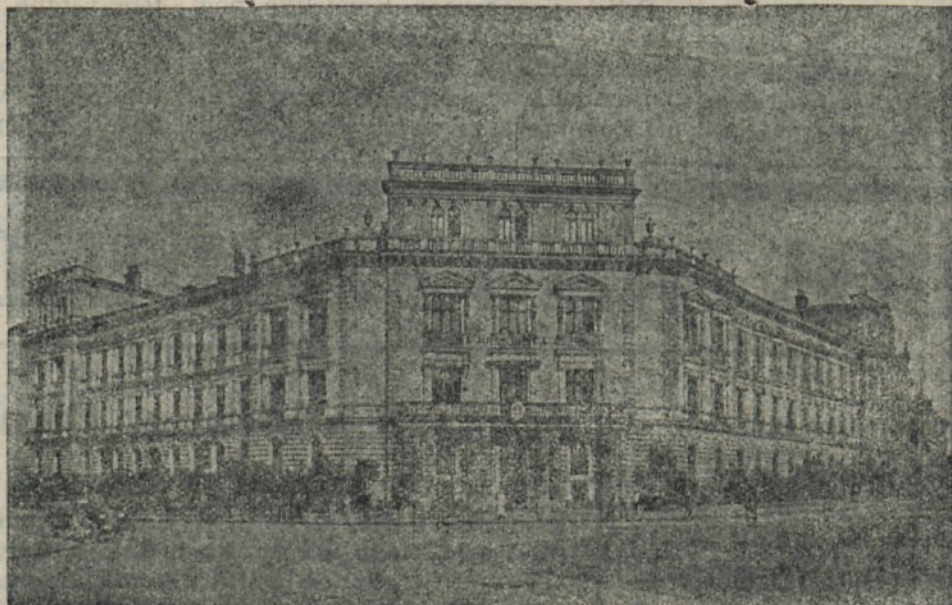
Stara lekarna „Pri orlu“ Mr. Ph. IVO TONČIČ
CELJE, Glavni trg — Aleksandrova ulica

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v
Ameriki, denarju nedo-
letnih, ki ga vlagajo
sodišča ter naložbam
cerkvenega in občin-
skega denarja posveča
posebno pažnjo.

Hranilnica daje poso-
jila na zemljišča po
najnižji obrestni meri.
Vse prošnje rešuje
brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg še mesto Celje z vsem premoženjem
premoženja hranilnice in vso davčno močjo.

Urejuje Rado Pečnik. — Odgovoren za konzorcij »Nove Dobe« in Zvezno tiskarno Milan Četina. — Oba v Celju.

USTANOVLJENA LETA 1881.

Celjska posojilnica d. v Celju

Celje

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obre-
stuje najugodnejše, nudi popolno varnost in iz-
plačuje točno. — Izvršuje vse denarne posle,
kupi in prodaja tuj denar ter čeke na ino-
zemstvo. Izdaja Uverenja za izvoz blaga.

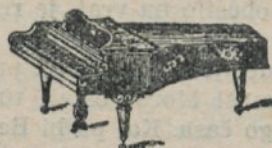
Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega
aktivnega premoženja po Din 100.000.000.—
še lastna glavica in rezerve, ki znašajo skupaj
nad Din 14.500.000.—.

PODRUŽNICI:

MARIBOR
Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ
(v lastni hiši)

Klavirji in pianini

prvovrstnih svetovnih trdk po znižanih
cenah v veliki izbiri v zalogi. Prodaja
na male mesečne obroke. Vsa popravila
in uglaševanja strokovnjaško. — Nizke
cene. Izposojevanje klavirjev.

~ M. ROPAS - CELJE ~

Samo na veliko!

SIR

Samo na veliko!

pravi švicarski v škatljah znamke Chalet in Tiger ter domači Alpe
nudi najcenejše

Alojz Mastnak

CELJE, KRALJA PETRA C. 22

veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga

Lastna pražarna kave

Mlin za dišave

Inserirajte v „NOVI DOBI“!